

POSUDEK VEDOUČÍHO BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

“KOREJSKÉ NÁBOŽENSKÉ SKUPINY V ČESKÉ REPUBLICE: PŘÍPADOVÁ STUDIE BOŽÍ CÍRKVE“

PŘEDKLÁDANÉ V ROCE 2019 NA ÚSTAVU FILOSOFIE A RELIGIONISTIKY FF UK

Bakalářská práce Karolíny Hruškové se zabývá misijními strategiemi jihokorejského náboženského společenství „Boží církev“, které působí již několikátým rokem v Praze. Za pomoci teorií o milenialismu, chování nových náboženských hnutí a v komparaci se současnou situací v Jižní Koreji se snaží vysvětlit paradoxní chování společenství, které je velmi tajnůstkářské se silnými vnějšími hranice na jedné straně, na druhé straně pak naléhavě misijní.

struktura argumentace

Práce je velmi srozumitelně rozdělena do tří částí. První část představuje historii a teologii Boží církve a podrobněji probírá její misijní působení a strategie, druhá část představuje různé teorie milenialismu, které hned vzápětí autorka vztahuje k předpokládané situaci uvnitř společenství, třetí část pak mapuje náboženskou situaci v České republice a především v Jižní Koreji, čímž se snaží podložit další teorie o nezvyklém chování Boží církve.

Výklad je vždy soustředěn k primárnímu badatelskému cíli, tedy k misijním strategiím Boží církve a jejímu chování k ne-členům, což je pozoruhodné udržení kontinuity výkladu a badatelské strážlivosti, obzvláště na takové ploše textu, které spíše svádí k různým odbočkám, „fun trivia“ a vypisování se ze všech svých znalostí k tématu. Z celého textu je patrné, že autorka ví o svém tématu mnohem víc, než ve skutečnosti napsala, ale s ohledem na svůj badatelský výzkum a (nebo) etická rozhodnutí (viz vlastní přínos) to nečinila.

Zároveň bych chtěla vyzdvihnout, že se autorka nenechala svést k rozsáhlému popisu témat, o kterých s ní členové Boží církve chtěli vést nejčastěji rozhovory (tj. ty části teologie dostupné pro veřejnost), ale celou dobu se soustředí na hlavní téma své práce.

celkem 8 bodů

formální úroveň

Celá práce obsahuje bohužel řadu gramatických chyb (především v čárkách), překlepů a stylistických neobratností („nejhlavnější možností“, s. 18). Občas chybí sloveso (s. 34) nebo není v souladu se zbytkem věty (s. 20). Nadpisy kapitol jsou řešeny nejednotně a graficky velmi nepřehledně, takže je občas matoucí se v textu pohybovat. Jazyk práce je spíše úsporný, strohý, bez vzletných frází, stylistických kudrlinek, básnických metafor či cizích slov, ale přesto poměrně čtivý. Autorka občas v rámci plynulosti textu opakuje nějakou dílčí myšlenku, což je legitimní, činí tak ale bohužel téměř těmi samými slovy či obraty, což bije do očí a působí dojmem odbytosti. Práce by tedy po formální stránce potřebovala ještě důkladněji pročíst.

celkem: 4 body

práce s prameny

Práce obsahuje pozoruhodné množství primární literatury. Autorka si při nedostatku literatury odborné a s ohledem na svou etickou restrikcí pracovat jen s dostupnými zdroji informací, dala obrovskou práci s hledáním různých zlomků o Boží církvi on-line, a to jak v češtině a angličtině, ale i

v korejštině. Zároveň k těmto pramenům autorka zaujímá kritický přístup a vždy se snaží hledat „hlas rozumu“ mezi apologety a kritiky Boží církve. V odkazech na internetové zdroje bohužel není uveden autor, přestože je dohledatelný, ani datum navštívení stránek. Tato chyba by se dala snadno opravit, bohužel kvůli časovému harmonogramu na ní nezbyl čas.

Ze sekundární literatury autorka necituje autorů mnoho, její výběr ovšem pro potřeby její práce naprosto stačí, jelikož se jedná o nejzásadnější kapacity pro světový kontext (Palmer, Wessinger, Barker); pro situaci v Čechách citovat práci doc. Vojtíška shledávám také za dostačující.

celkem 7 bodů

vlastní přínos

Kráčet cestou předem vyšlapanou, nebo absolvovat terénní výzkum v příjemném, dobře dostupném prostředí a ve svých závěrech se opřít o autory, kteří řeší obdobnou problematiku, by bylo v případě bakalářské práce jistě adekvátní. Karolína Hrušková si však vybrala cestu velmi náročným badatelským terénem, během kterého na ní byla kladena velká psychická zátěž, původní cíl svého bádání musela kvůli neexistenci gate keeperů zrušit a na závěr svého výzkumu musela navíc řešit velmi nesnadnou etickou otázku filtrace informací, které získala.

Přesto tento výzkum v dosud neprostudovaném náboženském společenství dokázala vést rok a půl a k její velké badatelské cti budiž tedy řečeno, že se se všemi výše popsanými úskalími, se kterými by měl problémy i mnohem kovanější antropolog, vypořádala ve své práci s ladností, což svědčí o její houževnatosti, odolnosti a badatelské korektnosti. Práce je srozumitelně zasazena do již existujících teorií o nových náboženských hnutích a milenialismu, s přesahem do jihokorejského náboženského prostředí, ze kterého autorka čerpá informace se znalostí primárního jazyka.

Na základě těchto teorií a své práce v terénu navíc předkládá své vlastní vysvětlení paradoxního misijního chování Boží církve: tedy, že se jedná o naléhavou potřebu konvertovat (zachránit) co nejvíce lidí před blížícím se koncem světa na jedné straně a snahou „nebýt vidět“ kvůli hostilním reakcím většinové společnosti v domovině. Celá hypotéza je navíc dobře vyargumentovaná a působí přijatelně.

celkem 8 bodů

obecný přesah práce

Ačkoli je vlastní téma vlastně velmi úzké, práce je užitečná jak pro badatele zabývající se současnými náboženskými skupinami, tak pro koreanisty. Zároveň může sloužit jako otazník nad teoretičtější diskuzí o možnostech a limitech antropologické práce v terénu, jelikož otevírá řadu etických otázek, mj. jakým způsobem předávat informace o takto nedůvěřivých skupinách, jak by měla vypadat podpůrná péče o badatele v takovémto terénu či kde jsou „metafyzické hranice“ tohoto výzkumu (např. křest).

celkem 8 bodů

Práci tedy vzhledem k výše uvedenému navrhuji k obhajobě, celkově hodnotím 35 body s výslednou známkou: *výborná*.